

Hvorfor trenger vi kristne praksiser?

Skal vi klare å leve som disipler av

Jesus i dagens verden er vi avhengig av å få oss noen rytmer og praksiser som rammer inn livet vårt. Ellers vil noen andre stjele tiden og fokuset vårt. For vi lever i en oppmerksomhetsøkonomi, der vår tid er valutaen som alle kjemper om. Uten gode vaner og rytmer vil vi fort tape mot logaritmene.

Kulturen rundt oss gir oss lite hjelp i dette prosjektet, for den er raskt sekulariserende og gir lite oppmuntring i forhold til en kristen livsstil. Frihet er det liberale samfunnets viktigste verdi, men frihet forstås ofte som fravær av rammer. Men bibelen lærer oss at gode rammer er det som gir oss frihet – ikke frihet til å gjøre akkurat hva som faller oss inn til enhver tid, men frihet til å leve slik vi er skapt til og slik vi egentlig vil. Frihet til å gjøre det gode og det rette, fremfor å være slaver av kulturen, tidsånden, reklamen, synden eller kjødet. For våre sterkeste ønsker er ikke alltid våre dypeste ønsker.

Vi snakket i forrige talerekke om å elske Gud, elske mennesker og bevege verden. Men skal vi bevege verden på en meningsfull måte og i en god retning, må Gud først få bevege oss. Det er her ideen om disippellivets rytmer og praksiser kommer inn. Gud har utvalgt oss, og frelsen er hans verk, men skal vi vokse i vår kjærlighet til ham og bidra til å utbre hans rike (himmelriket) på jorden (slik han har kalt oss til=bevege verden) så tror vi at vi trenger noen gode rytmer og praksiser til å hjelpe oss.

Gud står alltid klar til å snakke til oss, til å interagere med oss, men han er en gentleman og trenger seg ikke på. Vi må gjøre plass til ham i livet vårt. Vi må lage en landingsplass for Den Hellig Ånd, slik at han får mulighet til å forme oss i Jesu likhet.

Gode vaner rundt bibellesning, bønn og kristent fellesskap er vi ganske vant til å høre om, men det finnes flere viktige praksiser som vi kanskje ikke har snakket så mye om, men som både Bibelen og den kristne tradisjonen vitner om er viktige og nyttige. Denne vinteren skal vi derfor snakke om fire praksiser som vi tror kan bidra til å hjelpe oss i vår vandring som disipler av Jesus. Det er faste, sabbat, sjenerøsitet og gjestfrihet. Disse fire praksisene vil vi snakke mer om framover, og vi vil invitere deg til å bli med på en spennende oppdagelsesferd der vi kan oppdage mer av den rikdommen som Gud har for oss.

Læringsmål:

- Jeg forstår mer hvorfor kristne praksiser og rytmer er viktig for mitt disippelskap
- Jeg har fått noen ideer og tanker om hva jeg har lyst til å vokse i
- Jeg kjenner meg mer motivert for å etablere noen nye praksiser i livet mitt
-

Bibelvers:

- Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg (Rom 7:19)
-

Spørsmål til diskusjon:

- Hvilke forventninger har du til denne vinteren/våren og de temaene som skal forkynnes?
- Vår vestlige individualistiske kultur roper til oss at vi må være autentiske. Men når er vi egentlig mest autentiske? Når vi følger våre instinkter, innfall eller lyster (som ofte kan trigges av forventninger fra de rundt oss eller fra reklamer eller ting vi ser)? Eller når vi tar en bestemmelse og holder oss til den selv når dette ikke oppleves lystbetont og enkelt?
- Hvilken kristen praksis føler du at du per i dag har best grep om, og hvilken har du mest lyst til å jobbe med?
- Hvordan kan vi best hjelpe og støtte hverandre når det gjelder å jobbe inn nye praksiser og rytmer i livet?
- Hva er den største tidstyven eller distraksjonen i ditt liv, som du tenker at det kan være lurt å ta tak i?